

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ŠUMPERK, SLUNEČNÍ 38

Sluneční 38
78701 Šumperk
tel.: 583250402

IČO: 00852864
E-mail: skola@iv-zs-sumperk.cz
www.http://www.iv-zs-sumperk.cz

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Obecná ustanovení

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici. Směrnice je součástí školního řádu školy podle § 30 odst. (2) školského zákona („Školní řád obsahuje také pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků a studentů.“).

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou zpracována v souladu s §§ 51 - 55 zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, v platném znění, §§ 14 - 23 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, v platném znění, a s vyhláškou č.73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, ve znění pozdějších předpisů.

OBSAH

- I. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků ve škole a na akcích pořádaných školou**
- II. Hodnocení chování a prospěchu s použitím klasifikačních stupňů, jejich charakteristika a kritéria pro jejich použití**
- III. Zásady pro používání slovního hodnocení a jeho kritéria**
- IV. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace**
- V. Způsoby vzdělávání a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami**
- VI. Způsoby vzdělávání a hodnocení žáků mimořádně nadaných**
- VII. Celkové hodnocení**
- VIII. Způsob získávání podkladů pro hodnocení**
- IX. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků**
- X. Komisionální přezkoušení**
- XI. Opravná zkouška**
- XII. Postup do dalšího ročníku**
- XIII. Způsoby a pravidla hodnocení v případě vzdělávání distančním způsobem**

I.

Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.
2. Cílem a základem každého hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, tj. co se naučil, zvládnul, v čem se zlepšil, v čem chybí a jak postupovat dále.
3. Hodnocení by mělo vést k pozitivnímu vyjádření a mělo by být pro žáky motivující. Je důležité si uvědomovat, že při hodnocení se nehodnotí osoba žáka, ale konkrétní ověřovaný problém. Důležité je uplatňovat přiměřenou náročnost a pedagogický takt. Soustředíme se na individuální pokrok každého žáka (nesmí docházet ke srovnávání žáků se spolužáky a rozdělování na úspěšné a neúspěšné).
4. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a jejich zákonní zástupci byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání. Děje se tak průběžně prostřednictvím žákovské knížky, telefonních, e-mailových nebo osobních konzultací a pravidelně při třídních schůzkách.
5. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
6. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.
7. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.
8. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
9. Při průběžném hodnocení výsledků vzdělávání žáka uplatňuje učitel přiměřenou náročnost a pedagogický takt.
10. Při celkovém hodnocení výsledků vzdělávání žáka v daném klasifikačním období přihlíží učitel k vědomostem, dovednostem a schopnostem žáka, kterých dosáhl vzhledem k očekávaným výstupům školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům, k píli a aktivitě při vyučování a přípravě na ně i k objektivním skutečnostem, které mohly negativně ovlivnit individuální výkon žáka v hodnoceném období.
11. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud

mu nebylo povoleno opakování ročníku podle § 52 odstavce 6 věty třetí školského zákona. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

12. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

13. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

14. Nelze-li žáka v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, vyplní se rubrika předmětu na vysvědčení výrazem nehodnocen(a)“. Důvody pro nehodnocení se uvedou v katalogovém listu žáka.

15. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

16. V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst. 2. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

17. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl, nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval. Ředitel školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník.

18. Ředitel školy může žákovi, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělání, povolit na žádost jeho zákonného zástupce a po posouzení dosavadních výsledků vzdělávání žáka a důvodů uvedených v žádosti jeho zákonného zástupce pokračování v základním vzdělávání, nejdéle však do konce školního roku, v němž žák dosáhne osmnáctého roku věku.

19. Při hodnocení chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou posuzuje učitel dodržování zásad slušného lidského chování a pravidel stanovených školním řádem.

20. K hodnocení chování žáka využívají učitelé výchovná opatření. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a opatření k posílení kázně.

21. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

22. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

23. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi výchovná opatření:

- a) napomenutí třídního učitele,
- b) důtku třídního učitele,
- c) důtku ředitele školy.

24. Třídní učitel může žákovi udělit podle závažnosti provinění napomenutí nebo důtku třídního učitele. Udělení těchto opatření neprodleně oznámí řediteli školy a uvede je včetně data a důvodu udělení ve zprávě o prospěchu a chování žáků své třídy připravované pro jednání nejbližší pedagogické rady.

25. Ředitel školy uděluje žákovi po projednání v pedagogické radě důtku ředitele školy za hrubé porušení pravidel slušného chování nebo pravidel školního řádu buď z vlastního podnětu, nebo na základě návrhu třídního učitele či jiného zaměstnance školy.

26. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem zápis v žákovské knížce, doporučený dopis) žákovi a jeho zákonnému zástupci.

27. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do katalogového listu žáka. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

II.

Hodnocení chování a prospěchu s použitím klasifikačních stupňů, jejich charakteristika a kritéria pro jejich použití

Stupně hodnocení chování a prospěchu v případě použití klasifikace

I. Hodnocení chování

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1 - velmi dobré
- b) 2 - uspokojivé
- c) 3 - neuspokojivé

2. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními vyučujícími a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další pedagogičtí pracovníci.

3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

4. Základním kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování a dodržování řádu školy během klasifikačního období.

5. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopouští závažných přestupků proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu; nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes předchozí opatření k posílení kázně dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví své i svých spolužáků nebo se dopustil opakovaného hrubého porušení školního řádu, hrubého slovního nebo úmyslného fyzického útoku vůči zaměstnancům školy.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování a školního řádu. Dopouští se tak závažných přestupků a provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova, bezpečnost a zdraví jiných žáků a osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, opakovaně se dopouští závažného zaviněného porušení školního řádu a nereaguje na předchozí udělená opatření k posílení kázně.

II. Hodnocení prospěchu

1. Při hodnocení žáka klasifikačními stupni jsou výsledky jeho vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

2. Při hodnocení žáka klasifikačními stupni se při hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení na prvním stupni použijí pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení.

3. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných, volitelných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) 1 - výborný
- b) 2 - chvalitebný
- c) 3 - dobrý
- d) 4 - dostatečný
- e) 5 - nedostatečný

Pro potřeby klasifikace se předměty rozdělují na:

- předměty s převahou naukového zaměření
- předměty s převahou praktického zaměření
- předměty s převahou výchovného zaměření

A. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou naukového zaměření

Převahu naukového zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků v těchto předmětech se hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností a schopnost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace prospěchu jsou následující:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně, chápe vztahy mezi nimi a smysluplně propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho

projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný, výstižný, účinně se zapojuje do diskuze. Grafický projev je přesný a estetický. Je schopen samostatně studovat vhodné texty, řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí. Aktivně pracuje v týmu, jeho působení je velmi přínosné. Je téměř vždy schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně, chápe vztahy mezi nimi a s menšími chybami propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. S menšími podněty učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Zapojuje se do diskuze. Je schopen s menší pomocí studovat vhodné texty, řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí. Uvědoměle a aktivně pracuje pro tým, jeho působení je přínosné. Je většinou schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má nepodstatné mezery v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí, s většími chybami propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější chyby a nepřesnosti dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojovaných poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětu učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky. Jeho grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Částečně se zapojuje do diskuze. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. V týmu pracuje ne příliš aktivně, jeho působení je přínosné v menší míře. Je schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery, chybně propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné chyby a nedostatky dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Málo se zapojuje do diskuze. Práce v týmu se pouze účastní. Jeho působení není příliš přínosné. Sebehodnocení a hodnocení ostatních členů je schopen málokdy.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich značné a závažné mezery, nedokáže propojit do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i

výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné chyby a nedostatky nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat. Nezapojuje se do diskuse, nepracuje pro tým. Svou činností narušuje spolupráci, jeho působení není pro tým přínosné. Správného sebehodnocení a hodnocení ostatních členů není schopen.

B. Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

Převahu praktického zaměření má předmět člověk a svět práce.

Při klasifikaci výsledků v tomto předmětu se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace prospěchu jsou následující:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje pomůcky, nástroje, náradí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Pomůcky, nástroje, náradí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel musí být částečně podněčován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

C. Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají předměty výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná a zdravotní výchova.

Při klasifikaci výsledků v těchto předmětech se hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné a zdravotní výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka jeho všeobecná tělesná zdatnost,
- výkonnost a péče žáka o vlastní zdraví.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace prospěchu jsou následující:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný a přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Aktivně se zajímá o umění, estetiku a tělesnou kulturu, projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Vždy používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, převážně samostatný, využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální a má jen menší nedostatky. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje méně tvořivě. Má aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost. Používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Materiály, nástroje a vybavení používá bezpečně a účinně pouze někdy.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malý zájem a snahu o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Materiály, nástroje a vybavení většinou nepoužívá bezpečně a účinně.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Materiály, nástroje a vybavení nepoužívá téměř nikdy bezpečně a účinně.

4. Elektronická žákovská knížka - váha známek a vážený průměr

Vážený průměr zobecňuje aritmetický průměr a poskytuje charakteristiku statistického souboru v případě, že hodnoty v tomto souboru mají různou důležitost, různou váhu. Vážený průměr umožňuje učitelům zhodnotit známkou každou žákovu aktivitu a přitom ponechat důraz na pro učitele nejzásadnějších výstupech žáka. (zdroj: wikipedie)

Učitelé průběžně zapisují do elektronických žákovských knížek známky. Pedagog zadává vždy při hodnocení dva údaje - známku a její váhu. Zámka vychází z tradičního způsobu hodnocení klasifikační stupnicí 1 až 5. Každé známce je tedy přidělena určitá váha, která značí závažnost v celkové klasifikaci a určuje podíl známky na celkovém hodnocení.

O konečném přidělení váhy rozhoduje vždy učitel daného předmětu, a to v závislosti na povaze a obtížnosti ověřování znalostí. Váhou známky se rozumí číslo (v rozsahu od 1,0 do 0,1), které říká, jakou důležitost přikládá učitel známce v rámci své klasifikace. Např. ústní zkoušení či čtvrtletní písemná práce má větší váhu (je důležitější) než desetiminutovka, referát apod. Učitel tedy zvolí, že váha čtvrtletní písemné práce je 1,0, váha desetiminutovky je 0,7, váha referátu je 0,5. Průběžné hodnocení, které systém žákovi počítá, je pak tzv. váženým průměrem.

Každá známka se do celkového váženého průměru započítává tolikrát, kolik činí její váha.

Příklad:

Pro ústní zkoušení zvolíme váhu 1,0, pro desetiminutovku váhu 0,7, pro referát váhu 0,5

Známky jsou:

- ústní zkoušení: 2
- desetiminutovka: 2, 1
- referát: 1

Vážený průměr z těchto známek se vypočte:

$$(1,0 \cdot 2 + 0,7 \cdot 2 + 0,7 \cdot 1 + 0,5 \cdot 1) : (1,0 + 0,7 + 0,7 + 0,5) = 4,6 : 2,9 = 1,59 \text{ (po zaokrouhlení)}$$

Zámka na vysvědčení se nemusí rovnat zaokrouhlenému zobrazovanému váženému průměru, neboť pedagog má možnost zahrnout do hodnocení další aspekty (aktivita při výuce, plnění školních povinností atd.), se kterými musí být žáci při zahájení školního roku seznámeni.

III.

Zásady pro používání slovního hodnocení a jeho kritéria

1. Smyslem slovního hodnocení je odstranění případného stresu žáka z klasického hodnocení výkonu žáka klasifikačním stupněm.
2. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
3. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných, volitelných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělávání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotu souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.
4. Kritériem pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka je porovnání výsledků žáka s očekávanými výstupy jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. V předmětech s převahou naukového zaměření je hodnocena kvalita vědomostí a znalostí, samostatného myšlení, dovedností, a návyků, tvůrčího přístupu a zájmu. V předmětech s převahou výchovného zaměření je hodnocena především dovednost, tvořivost, aktivita a tvůrčí schopnosti žáka.
5. Pro zápis širšího slovního hodnocení se používají speciální tiskopisy vysvědčení. Pořadí hodnocených předmětů odpovídá pořadí na klasickém formuláři vysvědčení.
6. Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Stejný postup je zachován i pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.

IV.

Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace a naopak

Prospěch (úroveň očekávaných výstupů a naplnění klíčových kompetencí)

1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	neovládá

Tyto formulace slovního hodnocení lze použít na běžném formuláři vysvědčení, do katalogového listu žáka zapíše třídní učitel, kterému klasifikačnímu stupni slovní hodnocení odpovídá.

Úroveň myšlení (kompetence k učení)

1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení
5 – nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování (kompetence komunikativní)

1 – výborný	vyjadřování výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	vyjadřování celkem výstižné, ne úplně přesné
3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje nepřesně a se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	i na návodné otázky odpovídá nesprávně

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští (kompetence k řešení problémů a kompetence pracovní)

1 – výborný	užívá vědomostí a dovedností spolehlivě a uvědoměle, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je odstraňuje a překonává
5 – nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele

Píle a zájem o učení (kompetence sociální, personální a občanské)

1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se pečlivě a svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje podněty učitele
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5 – nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 – uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopouští závažných přestupků proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu; nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes předchozí opatření k posílení kázně dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví své i svých spolužáků nebo se dopustil opakovaného hrubého porušení školního řádu, hrubého slovního nebo úmyslného fyzického útoku vůči zaměstnancům školy.
3 – neuspokojivé	Chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování a školního řádu. Dopouští se tak závažných přestupků a provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova, bezpečnost a zdraví jiných žáků a osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, opakovaně se dopouští závažného zaviněného porušení školního řádu a nereaguje na předchozí udělená opatření k posílení kázně.

V.

Způsoby vzdělávání a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se řídí vyhláškou č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, v platném znění.

2. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním.

Zdravotním postižením je pro účely školských předpisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování.

Zdravotním znevýhodněním je zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání.

Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.

3. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i hodnocení především v předmětech, v nichž se porucha výrazně projevuje.

4. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se uskutečňuje s pomocí podpůrných opatření, která jsou odlišná nebo jsou poskytována nad rámec individuálních pedagogických a organizačních opatření spojených se vzděláváním žáků stejného věku v běžných školách.

Podpůrnými opatřeními se rozumí využití speciálních metod, postupů, forem a prostředků vzdělávání, kompenzačních, rehabilitačních a učebních pomůcek, speciálních učebnic a didaktických materiálů, zařazení předmětů speciálně pedagogické péče, poskytování pedagogicko-psychologických služeb, zajištění služeb asistenta pedagoga, snížení počtu žáků ve třídě nebo skupině nebo jiná úprava organizace vzdělávání zohledňující speciální vzdělávací potřeby žáka.

5. Individuálně integrovaný žák se v běžné škole vzdělává podle individuálního vzdělávacího plánu, který vychází ze školního vzdělávacího programu, závěrů speciálně-pedagogického vyšetření, popřípadě psychologického vyšetření školským poradenským zařízením, popřípadě z doporučení registrujícího praktického lékaře pro děti a dorost nebo odborného lékaře nebo dalšího odborníka, a vyjádření zákonného zástupce žáka. Je závazným dokumentem pro zajištění speciálních vzdělávacích potřeb žáka.

6. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází ze znalosti příznaků postižení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáků, a na obou stupních základní školy.

7. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů pro hodnocení, takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv.

8. U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

9. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení. Způsob hodnocení projedná třídní učitel a výchovný poradce s ostatními vyučujícími. Vhodným způsobem pak také třídní učitel sdělí ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení žáka.

10. Při způsobu hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami pedagogičtí pracovníci zvýrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.

11. Klasifikace je doprovázena hodnocením – vyjádřením pozitivních stránek žákova výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat. Při hodnocení je třeba mít na zřeteli jeho funkci motivační a diagnostickou.

A. Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou naukového zaměření

Stupeň 1 (výborný)

- ovládá bezpečně požadovaná fakta, pojmy, definice a poznatky,
- myšlení pohotové, dobře chápe souvislosti, myslí logicky správně
- je schopen samostatně studovat vhodné texty,
- pracuje uvědoměle a aktivně v týmu, jeho působení je velmi přínosné,
- je schopen téměř vždy sebehodnocení a hodnocení ostatních členů,
- vyjadřuje se výstižně a poměrně přesně,
- umí a používá kompenzační pomůcky,
- pracuje spolehlivě s upraveným textem ,
- po zadání práce pracuje samostatně.

Stupeň 2 (chvalitebný)

- v podstatě uceleně ovládá požadovaná fakta, pojmy, definice a poznatky,
- myslí logicky správně,
- je schopen s menší pomocí samostatně studovat vhodné texty,
- pracuje částečně aktivně v týmu, jeho působení je přínosné,
- je schopen téměř vždy sebehodnocení a hodnocení ostatních členů,
- vyjadřuje se méně výstižně, ale poměrně přesně,
- umí a dovede použít kompenzační pomůcky,
- pracuje spolehlivě s upraveným textem,
- po zadání práce učitelem pracuje s jistotou.

Stupeň 3 (dobrý)

- má nepodstatné mezery v ucelenosti, přesnosti a úplnosti požadovaných faktů, pojmů, definic a poznatků,
- myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v logice se vyskytují chyby,
- je schopen studovat vhodné texty podle návodu učitele,
- pracuje částečně aktivně v týmu, jeho působení je částečně přínosné,
- je schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů s dopomocí učitele,
- vyjadřuje se obtížně a nepřesně,
- dovede použít kompenzační pomůcky s návodem učitele
- pracuje spolehlivě s upraveným textem,
- nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat.

Stupeň 4 (dostatečný)

- má závažné mezery v ucelenosti, přesnosti a úplnosti požadovaných faktů, pojmů, definic a poznatků,
- v myšlení se vyskytují závažné chyby
- je nesamostatný v práci s vhodnými texty,
- práce v týmu se pouze účastní, jeho působení je občas přínosné,
- málokdy je schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů,
- jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti,
- kompenzační pomůcky používá s návodem učitele obtížně a s chybami,
- má velké obtíže při práci s upraveným textem,
- závažné chyby dovede s pomocí učitele opravit.

Stupeň 5 (nedostatečný)

- požadované poznatky si neosvojil,
- samostatnost v myšlení neprojevuje,
- je nesamostatný v práci s vhodnými texty ani s podněty učitele,
- žák nepracuje pro tým,
- správného sebehodnocení a hodnocení ostatních členů není schopen,
- jeho ústní a písemný projev má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti,
- kompenzační pomůcky nedovede použít ani s návodem učitele,
- s upraveným textem nedovede pracovat,
- chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele.

B. Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného působení

Stupeň 1 (výborný)

- v činnostech je velmi aktivní se zájmem o umění, estetiku, tělesnou zdatnost,
- pracuje velmi tvořivě, samostatně, plně využívá osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí,
- jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný a přesný,
- osvojené dovednosti, vědomosti a návyky aplikuje tvořivě.

Stupeň 2 (chvalitebný)

- v činnostech aktivní, převážně samostatný,
- úspěšně rozvíjí své osobní předpoklady,
- projev je esteticky působivý, originální a má jen menší nedostatky,
- osvojené dovednosti, vědomosti a návyky aplikuje samostatně, má zájem o umění, estetiku, tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

- v činnostech je méně aktivní, samostatný, pohotový, občas i pasivní,
- nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu,
- jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb,
- jeho dovednosti a vědomosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele,
- nemá aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

- v činnostech je málo tvořivý, často pasivní,
- rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé,
- úkoly řeší s častými chybami,
- dovednosti a vědomosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele,
- projevuje velmi malý zájem a snahu.

Stupeň 5 (nedostatečný)

- v činnostech je skoro vždy pasivní,
- rozvoj schopností je neuspokojivý,
- jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu,
- minimální osvojené dovednosti a vědomosti nedovede aplikovat,
- neprojevuje zájem o práci, práci druhým znemožňuje.

VI.

Způsoby vzdělávání a hodnocení žáků mimořádně nadaných

1. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných se řídí vyhláškou č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, v platném znění.
2. Mimořádně nadaným žákem se rozumí jedinec, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých rozumových oblastech, pohybových, uměleckých a sociálních dovednostech.
3. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných se uskutečňuje s pomocí podpůrných opatření, která jsou odlišná nebo jsou poskytována nad rámec individuálních pedagogických a organizačních opatření spojených se vzděláváním žáků stejného věku v běžných školách. Podpůrnými opatřeními se rozumí využití speciálních metod, postupů, forem a prostředků vzdělávání, didaktických materiálů, poskytování pedagogicko-psychologických služeb, nebo jiná úprava organizace vzdělávání zohledňující vzdělávací potřeby těchto žáků.
4. Vzdělávání mimořádně nadaných žáků se může uskutečňovat podle individuálního vzdělávacího plánu, který vychází ze školního vzdělávacího programu, závěrů psychologického vyšetření a vyjádření zákonného zástupce žáka. Je závazným dokumentem pro zajištění vzdělávacích potřeb nadaného žáka.
5. Pro mimořádně nadané žáky může ředitel školy vytvářet skupiny, ve kterých se vzdělávají žáci stejných nebo různých ročníků v některých předmětech.
6. Ředitel školy může mimořádně nadaného žáka přeradit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku na základě komisionální zkoušky z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah, formu a časové rozložení zkoušky stanoví ředitel školy s ohledem na věk žáka. Zkouška ověřuje vědomosti a dovednosti umožňující žákovi plynulý přechod do vyššího ročníku.

VII.

Celkové hodnocení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním

Žák prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré.

- prospěl(a)

Žák prospěl, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný.

- neprospěl(a)

Žák neprospěl, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný, nebo z něho není hodnocen na konci druhého pololetí.

- nehodnocen(a)

Žák je nehodnocen, není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

VIII.

Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení získávají vyučující zejména:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování,
- různými druhy dílčích zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové),
- kontrolními písemnými pracemi,
- analýzou výsledků různých činností žáků,
- konzultacemi s ostatními vyučujícími,
- konzultacemi s pracovníky PPP a SPC, zejména u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami,
- podle potřeby i s psychologickými a zdravotnickými pracovníky.

2. Vyučující jednotlivých předmětů musí získat v průběhu klasifikačního období dostatečné množství podkladů pro objektivní hodnocení žáka za toto období. Tyto podklady získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období způsoby uvedenými v bodě 2. Žák 2. až 9. ročníku musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení. Výjimku tvoří předměty s jednohodinovou týdenní dotací, kdy je možno dle uvážení vyučujícího volit písemné formy zkoušení.

3. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná pouze při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě z PPP nebo SPC.

4. Vyučující dodržují při hodnocení žáků zásady pedagogického taktu. Neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po dlouhodobější nepřítomnosti, nenutí žáky dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací. Účelem klasifikace není nacházení mezer ve vědomostech žáka, ale hodnocení pokroku v žákových vědomostech a dovednostech. Učitelé klasifikují jen probrané učivo a nezadávají novou látku k samostatnému nastudování žákům. Před prověřováním znalostí poskytnou žákům dostatečný časový prostor k naučení, procvičení a zažití učiva a prověřování znalostí provádějí až po dostatečném procvičení učiva.

5. Při hodnocení žáka porovnává učitel jeho stávající výkon s výkony předchozími. Neporovnává výkon žáka s výkony ostatních žáků. Hodnocení žáka je doprovázeno případnými doporučeními ke zlepšení.

6. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka prostřednictvím zápisů do žákovské knížky současně se sdělováním známek žákům. Do žákovské knížky se zapisují také sdělení související s hodnocením prospěchu a chování žáka.

7. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celé hodnotící období, aby se nadměrně nenahromadily před koncem tohoto období. O termínu písemné zkoušky, která bude trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu jejího termínu do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru. Písemné zkoušky musí být svým rozsahem a obsahem přiměřené věku žáků a požadavkům školního vzdělávacího programu.

8. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každém hodnocení žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit oprávněnost celkového hodnocení žáka i způsob získání jednotlivých podkladů pro hodnocení (ústní zkoušení, písemné ...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá učitel tento klasifikační přehled zastupujícímu vedení školy.

9. Pokud je hodnocení žáka stanoveno na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se hodnocení žáka určuje nebo ve které mohou zákonní zástupci žáka požádat o komisionální přezkoušení a nebo v níž koná žák opravnou zkoušku – tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, až do 20.10. dalšího školního roku.

Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání také zákonným zástupcům.

10. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje hodnocení žáka, které škole sdělí instituce, v níž plnil žák přechodně školní docházku; žák se znovu nepřezkušuje. Výsledné hodnocení žáka pak vychází ze všech dostupných podkladů.

11. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci hodnotícího období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

12. Při celkovém hodnocení přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

13. Třídní učitelé jsou povinni seznamovat ostatní učitele se závěry a doporučeními PPP a SPC, které mají vztah ke způsobu získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci žáků se specifickými vzdělávacími potřebami i ke způsobu hodnocení a klasifikace těchto žáků. Údaje o žácích se speciálními vzdělávacími potřebami jsou důvěrné a jsou vyučujícím k nahlédnutí u třídního učitele nebo výchovného poradce.

14. Hodnocení chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další pedagogičtí pracovníci. Kritériem pro hodnocení chování je dodržování pravidel slušného chování a školního řádu během hodnotícího období.

15. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 24 hodin před jednáním pedagogické rady, zapíše učitel příslušného předmětu číslicí výsledky celkové klasifikace do katalogových listů žáků a jejich platnost potvrdí svým podpisem v třídním výkazu. Zároveň připraví návrhy na konání opravných zkoušek a na hodnocení v náhradním termínu. Do katalogových listů jsou zapisovány známky z jednotlivých povinných, volitelných a nepovinných předmětů, udělené pochvaly a výchovná opatření a další důležitá sdělení o žákovi (evidence v PPP, vzdělávání dle IVP, zdravotní indispozice apod.). Součástí katalogových listů jsou zprávy o vyšetření žáka v PPP nebo SPC, individuální vzdělávací plány apod.). Za řádné vyplňování katalogových listů (písemná forma) a školní matriky (elektronická forma) odpovídá třídní učitel.

16. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednávají na pedagogické radě. Třídní učitel předjedná závažnější případy s vedením školy před konáním pedagogické rady.

17. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje jeho zákonné zástupce vyučující předmětu bezodkladně a prokazatelným způsobem.

18. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka třídní učitel prokazatelným způsobem vždy po jednání čtvrtletní pedagogické rady (listopad, duben); třídní učitel nebo učitel jednotlivého předmětu, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají, kdykoli po domluvě obou stran. Informace jsou zákonným zástupcům předávány též při osobním jednání na třídních schůzkách nebo dnech otevřených dveří, na které jsou rodiče písemně zváni. Zákonným zástupcům, kteří se nemohli dostavit ve školou určeném termínu, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o hodnocení prospěchu a chování žáka jsou sdělovány pouze zákonným zástupcům žáka, nikoli veřejně.

IX.

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Žák má právo vyjadřovat se přiměřeně svému věku ke svému aktuálnímu výkonu ve vzdělávání, k výsledkům a hodnocení svého vzdělávání.

Při sebehodnocení se snaží vyjádřit:

- co se mu v jeho práci daří
- jaké v ní spatřuje rezervy
- jak bude ve svém vzdělávání pokračovat

2. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáka, je prostředkem k posílení jeho sebedůvěry a sebevědomí, učí žáka kriticky myslet, co nejobjektivněji nahlížet na svůj aktuální výkon ve vzdělávání.

3. Sebehodnocení nenahrazuje klasické hodnocení žáka pedagogem, pouze doplňuje a rozšiřuje evaluační procesy ve škole, vede žáka k přemýšlení o své práci ve škole.

4. Žák se prostřednictvím učitelova hodnocení postupně učí, jaké jsou meze a perspektivy jeho výkonu, sféry jeho úspěchů a úspěšného uplatnění. Vyučující vytváří vhodné prostředí a příležitosti, aby žák mohl poučeně a objektivně hodnotit sebe a svoji práci. Žák je veden k tomu, aby dokázal objektivně popsat, co se mu daří, co mu ještě nejde a jak bude pokračovat dál. Oba názory jsou průběžně konfrontovány, žáci si zkusí některé práce i sami opravovat.

5. Učitel a žák na konci klasifikačního období společně hodnotí průběh výkonů žáka tak, aby se shodli na výsledné známce. Autonomní hodnocení se nesmí stát prostředkem nátlaku na učitele. Cílem je ideální shoda obou hodnocení tak, aby byla pro žáka motivační do dalšího období

X.

Komisionální přezkoušení

1. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

2. V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst. 2. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

3. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

4. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- *předseda*, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- *zkoušející učitel*, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- *přísedící*, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

5. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2, nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3 vyhlášky č. 48/2005 Sb. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

6. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

7. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

8. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

9. Komisionální zkoušku konají rovněž žáci, kteří plní povinnou školní docházku v zahraniční škole. Hodnocení výsledků vzdělávání těchto žáků se řídí §§ 18 – 20 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, v platném znění.

10. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

11. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

XI.

Opravná zkouška

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy.
3. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
4. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
5. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - *předseda*, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - *zkoušející učitel*, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - *přisedící*, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
6. Výsledek opravné zkoušky již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek opravné zkoušky se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2, nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3 vyhlášky č. 48/2005 Sb. Ředitel školy sdělí výsledek opravné zkoušky prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
7. O opravné zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
8. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
9. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

XII.

Postup do dalšího ročníku

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku podle § 52 odst. 6 věty třetí zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakovat ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakovat ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

XIII.

Způsoby a pravidla hodnocení v případě vzdělávání distančním způsobem

1. Způsob hodnocení distančního způsobu vzdělávání přizpůsobí škola podmínkám žáků pro tento způsob vzdělávání.

2. Při výuce distančním způsobem je nepostradatelné poskytování kvalitní zpětné vazby žákům, neboť podporuje motivaci a ukazuje cestu k dosahování pokroku. Úkolem učitele po dobu vzdělávání na dálku je průběžně monitorovat zapojení a aktivitu všech žáků, poskytovat jim v přiměřeném čase zpětnou vazbu, podporovat je v hledání řešení a motivovat k dalšímu pokroku. V případě, že se žák nezapojuje nebo se zapojuje do distančního způsobu vzdělávání v nedostatečné míře, není řešením pouhé konstatování v rámci hodnocení (např. snížený klasifikační stupeň). Hodnocení nemá být využíváno jako forma nátlaku. Naopak je potřeba, aby učitel zjišťoval důvody a ve spolupráci se zákonnými zástupci žáků hledal způsoby, jak žáka podpořit a zvýšit míru jeho zapojení. V závažnějších případech je vhodné, aby učitel o situaci informoval vedení školy a byl zvolen koordinovaný přístup.

3. Pro hodnocení distanční práce žáků je využíváno formativní a sumativní hodnocení, přičemž je upřednostňován formativní způsob hodnocení před sumativním.

a) Formativní hodnocení je hodnocení průběžné, které přináší žákům užitečné informace o tom, co ví, čemu rozumí nebo co dokáže průběžně v rámci vzdělávacího procesu, a směřuje ho k naplnění stanoveného cíle. Umožňuje mu sledovat vlastní pokrok, vede ho k řízení svého učení a pomáhá komplexně rozvíjet jeho osobnost. Účelem formativního hodnocení je tedy identifikovat vzdělávací potřeby účastníků a přizpůsobit těmto zjištěním vyučování a učení tak, aby každý dosáhl maxima ve svém rozvoji vzhledem ke svým individuálním možnostem.

b) Sumativní hodnocení je hodnocení souhrnné, které informuje o tom, co dotyčný žák zvládl na konci určitého období. Jeho účelem je získat konečný přehled o dosahovaných výkonech či roztrždit žáky dle výsledků. Typickou formou sumativního hodnocení je známkování, ale i slovní hodnocení může být formou sumativního hodnocení, pokud je zaměřené pouze na výsledek.

4. Při distančním způsobu výuky je vhodné využívat sebehodnocení žáků, neboť představuje důležitou součást vzdělávání a posiluje schopnost žáků sledovat a hodnotit rozvoj svých vědomostí a dovedností. Proto je vhodné zadání úkolů pro žáky formulovat tak, aby z nich byla jasná kritéria dobrého výkonu.

5. Pro hodnocení distanční práce žáků je využívána i práce s chybou, která není vnímána jako selhání či důvod k trestu, nýbrž jako přirozená součást procesu učení, hledání řešení a osvojování si efektivních postupů.

V Šumperku dne 1. září 2022

PaedDr. Hynek Pálka
ředitel školy

